

anvendt. Og naar nu Ændringsforslaget om Forhøjelsen af Beløbet til Funder—Bramminge-Banen antagelig bliver vedtaget i dette høje Ting, maa den højtærede Trafikminister vel nærmest deri se en Kritik, ikke af ham, men mere af de tidligere Trafikministre og af den Administration, som ikke har villet anvende de Beløb, Rigsdagen har bevilget. Nu synes jeg, det maa være paa Tide, at Folketinget siger et alvorligt og borgerligt Ord i den Sag, og det kan man udmærket gøre ved at vedtage Finansudvalgsflertallets Ændringsforslag om Bevillingens Forhøjelse med 300,000 Kr.

P. Th. Nielsen: Det forekommer mig, at det ærede Medlems Argumentation er noget malplaceret. Jeg maa maaske henvisе til mine Udtalelser ved den paagældende Lejlighed. Jeg udtalte ved Finanslovsforslagets anden Behandling i 1911—12: „Det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) har sammen med nogle andre ærede Medlemmer stillet et Ændringsforslag udenfor Betænkningen om, at der bevilges 150,000 Kr. i Stedet for 50,000 Kr. til Anlæg af en Jernbane fra Funder til Bramminge. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg personlig har Sympati for dette Ændringsforslag, men jeg vil dog anbefale, at han paa nærværende Tidspunkt tager Ændringsforslaget tilbage, idet der saa vil kunne blive Lejlighed for Finansudvalget til at tage dette Spørgsmaal op inden tredje Behandling.“ Hvis disse Udtalelser ikke er velvillige, forstaar jeg ikke, hvad Velvillie er. Der er ingen Grund for det ærede Medlem til at tale om en glædelig Omvendelse fra min Side eller til at tale om, at jeg i sin Tid af Hensyn til Ministeren fraraadede at fastholde Ændringsforslaget. Det gjorde jeg aldeles ikke. Jeg sagde roligt og jævnt, at jeg havde Sympati for Ændringsforslaget, men at jeg i Henhold til gældende Praksis anbefalede at tage Ændringsforslaget tilbage, for at det kunde komme til Overvejelse mellem anden og tredje Behandling, det samme, som Ordføreren har gjort i Dag overfor de Ændringsforslag, der er stillede af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) og det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), og det samme, som almindeligvis finder Sted. Det var Socialdemokraterne, der ved den paagældende Lejlighed brød den Praksis ved at tage Forslaget op og fastholde det til Afstemning, skønt de Herrer maatte vide, at Ændringsforslaget vilde blive forkastet.

Det blev ogsaa forkastet, men det lykkedes os ved at tage Sagen op til Forhandling med Ministeren mellem anden og tredje Behandling at naa et Resultat, idet vi fik Bevillingen forøget til det dobbelte. Saa-dan ligger Sagen.

Jacob Christensen: Jeg vil til det ærede Medlem sige, at Rigsdagstidenden viser, at han gentagne Gange henstillede at tage det omtalte Ændringsforslag tilbage, for at det kunde blive behandlet og overvejet i Finansudvalget. Det ærede Medlem havde flere Gange Ordet og var meget fornærmet paa Socialdemokraterne, fordi vi fastholdt Forslaget til Trods for, at det ærede Medlem anbefalede, at vi skulde trække det tilbage. Det ærede Medlem mente, at vi den Gang havde gjort Brud paa gammel Praksis. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem saa er i Færd med nu, hvor det ærede Medlem trods Ministerens velvillige Udtalelse fastholder Ændringsforslaget og indtager det Standpunkt, som vi for to Aar siden indtog. Har vi den Gang gjort Brud paa Praksis, maa det ærede Medlem nu være paa Vej i samme Retning.

P. Th. Nielsen: Kan det ærede Medlem da ikke forstaa, at her er Tale om to Ting? I det første Tilfælde havde nogle Medlemmer af Tinget udenfor Betænkningen stillet et Ændringsforslag, som de ønskede Ordføreren og Ministerens velvillige Udtalelse om. I det andet Tilfælde, nu, drejer det sig om et Ændringsforslag, der er forhandlet med Ministeren indenfor Finansudvalget, og som til Trods for, at Ministeren der har udtalt sig derimod, er stillet af et Flertal. Det er noget helt andet. Flertallet indenfor Finansudvalget har stillet et Ændringsforslag og fastholder det, sely efter at Ministeren har vist sig ret velvillig her i Salen. Det er jo umuligt for mig at tage Ændringsforslaget tilbage, jeg har ingen Bemyndigelse dertil. Det synes næsten, som om det ærede Medlem nu ønsker, at jeg skulde gøre det. Der skal Tilslutning dertil ikke alene fra mine egne Partifæller, men ogsaa fra Socialdemokraternes og Højres Repræsentanter i Finansudvalget. Jeg synes, at det ærede Medlem maatte kunne forstaa, at der her er Tale om to Ting, og at det, fordi det kan være korrekt i det ene Tilfælde at tage Ændringsforslaget tilbage, ikke er givet, at det ogsaa er rigtigt i det andet.